

Posudek oponenta na rigorózní práci Mgr. Petry ŠIRŮČKOVÉ „Metodika vyšetřování drogové kriminality (vybrané problémy)“

Předložená rigorózní práce má interdisciplinární charakter; danému tématu se věnuje z hlediska kriminologie, kriminalistiky, trestního práva hmotného i procesního. Tento přístup lze zásadně hodnotit pozitivně, protože umožňuje postihnout vzájemnou spjatost a komplexnost tohoto složitého fenoménu. Problematickou se mi však jeví určitá nevyváženost proporcí: trestněprávní a kriminalistické partie jsou zastoupeny poměrně málo.

Rigorozandka se seznámila s dosti širokým okruhem odborné literatury (škoda však, že mezi nimi nejsou zahraniční prameny) a v omezeném rozsahu se pokusila získat též poznatky z policejní a justiční praxe. Závěr, v němž jsou shrnuty hlavní myšlenky a obsaženy některé náměty na zdokonalení praxe, je dosti lapidární a málo argumentačně přesvědčivý.

V systematické práci se místy vyskytují drobnější nedostatky a nedůslednosti (např. partie 8., nadepsaná „Drogové delikty v českém právu“, obsahuje nelogicky obsáhlé pasáže o zahraničních úpravách).

Styl výkladu není zcela adekvátní zamýšlenému určení práce. V textu je obsaženo příliš mnoho faktografie, předkládaná fakta jsou vesměs přejata z literárních pramenů, jsou nedostatečně analyzována a málo kriticky hodnocena. Některé pasáže jsou příliš detailní a popisné nebo jdou zcela nad rámec tématu (např. partie 9.3.3., 9.3.4.). Naopak některé problémy, které jsou pro právníka důležité a které se tématu úzce týkají, nejsou zmíněny vůbec (např. související trestný čin „ohrožení pod vlivem návykové látky“ podle § 201 tr. zák., pojem „actio libera in causa“).

Rušivě působí řada citačních a formálních nepřesností, jichž je třeba se v právnickém a odborném textu vyvarovat. Např. na str. 99 se mluví o „zákoně 112/1998 Sb.“ (chybí zkratka „č.“) a o „zákoně č. 167/198“ (překlep v označení roku), při zmínce o mezinárodních a evropských dokumentech na str. 73 a násl. chybí jejich

přesné označení (číslo, datace, publikační pramen apod.), na str. 107 je zmíněna „poválečná právní úprava“, aniž by byl tehdejší trestní zákon jakkoli označen (zák. č. 86/1950 Sb.) apod. Také odkazy na citované literární a jiné (např. internetové) prameny v poznámkách pod čarou jsou neúplné a neodpovídají obvyklým citačním normám. Ve výtisku rigorózní práce, který jsem měl k dispozici, nebyl vůbec zařazen seznam použité literatury (předpokládám, že se tak stalo pouze technickým nedopatřením, protože v obsahu práce je tento seznam uváděn). Práci lze vytknout také četné jazykové prohřešky a neobratnosti, které by se snad daly tolerovat v publicistickém nebo populárně vědeckém textu, nikoliv však v textu odborném (str. 140 - „je nutné podchytit objekt přístupové cesty k objektu“; str. 142 - „osob s tmavší barvou pleti“ atd.).

Naproti tomu závažnější obsahová a věcná pochybení jsem v textu neshledal.

Přes výše uváděné připomínky se domnívám, že dosažený výsledek odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na rigorózní práce. Doporučuji proto připustit předloženou rigorózní práci k obhajobě, při níž by se rigorozandka mohla podrobněji vyslovit k otázce „Operativně pátrací prostředky při odhalování a vyšetřování drogové kriminality a možnost jejich důkazního využití“.

Po úspěšném složení rigorózní zkoušky doporučuji udělení akademického titulu „JUDr.“

V Praze dne 5. února 2006.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc.